

93. VORKAPIĆ Miće SAVA, 1880, Srпкиnja, zemljoradnica; umrla 7. 4. 1943. u Vorkapić Selu.
94. VORKAPIĆ Mile SAVA, 1870, Srпкиnja, zemljoradnica; umrla 22. 4. 1943. u Vorkapić Selu.
95. VORKAPIĆ Stojana SIMO, 1896, Srbin, zemljoradnik; umro 8. 4. 1943. u Vorkapić Selu.
96. VORKAPIĆ Adama STANA, 1891, Srпкиnja, zemljoradnica; umrla 1. 6. 1943. u Vorkapić Selu.
97. VORKAPIĆ Luke STANICA, 1882, Srпкиnja, zemljoradnica; umrla 11.4. 1943. u Vorkapić Selu.
98. VORKAPIĆ Nikole STANICA, 1890, Srпкиnja, zemljoradnica; umrla 3. 5. 1943. u Vorkapić Selu.
99. VORKAPIĆ Laze STEVAN, 1883, Srbin, zemljoradnik; umro 2. 5. 1943. u Vorkapić Selu.
100. VORKAPIĆ Stevana STEVAN, 1898, Srbin, zemljoradnik; umro 7. 4. 1943. u Vorkapić Selu.
101. VORKAPIĆ Save STOJA, 1898, Srпкиnja, zemljoradnica; umrla 3. 3. 1943. kod Korenice.
102. VORKAPIĆ Pavia STOJAN, 1897, Srbin, zemljoradnik; umro 22. 4. 1943. u Vorkapić Selu.
103. VORKAPIĆ Miće VLADO, 1936, Srbin, dijete; umro 4. 4. 1943. u Vorkapić Selu.
104. ŽUTIĆ Save JEKA, 1889, Srпкиnja, zemljoradnica; umrla 12. 4. 1943. u Vorkapić Selu.
105. ŽUTIĆ Jovana MARKO, 1889, Srbin, zemljoradnik; umro 20. 4. 1943. u Vorkapić Selu.
106. ŽUTIĆ Save MARTA, 1880, Srпкиnja, zemljoradnica; umrla 30. 4. 1943. u Vorkapić Selu.
107. ŽUTIĆ Janka MATIJA, 1892, Srbin, zemljoradnik; umro 19. 5. 1943. u Vorkapić Selu.
108. ŽUTIĆ Stojana MILKA, 1900, Srпкиnja, zemljoradnica; umrla 2. 5. 1943. u Vorkapić Selu.
109. ŽUTIĆ Tome MILKA, 1896, Srпкиnja, zemljoradnica; umrla 21. 5. 1943. u Vorkapić Selu.
110. ŽUTIĆ Jovana SAVA, 1875, Srпкиnja, zemljoradnica; umrla 20. 5. 1943. u Vorkapić Selu.
111. ŽUTIĆ Matije STOJAN, 1884, Srbin, zemljoradnik; umro 17. 5. 1943. u Vorkapić Selu.
112. ŽUTIĆ Vuje STOJAN, 1897, Srbin, zemljoradnik; umro 11.5. 1943. u Vorkapić Selu.
113. ŽUTIĆ Jovana VASILIJA, 1914, Srпкиnja, zemljoradnica; umrla 9. 4. 1943. u Vorkapić Selu.

NAPOMENA: Prve podatke o poginulim i umrlim prikupio je *Milan Vorkapić* a provjerili *Đuro* i *Marija Vorkapić*. Naknadno provjereno anketnim listovima, koji se nalaze u općinskom odboru SUBNOR-a Vrginmost. Podatke za tekstualni dio istorije dao je *Savo Bogdanović*, nosilac »Partizanske spomenice 1941« i jedan od organizatora ustanka toga kraja.

VRGINMOST

Vrginmost je bio malo naselje, mjesto smješteno u Vrgomoskom polju, kroz koje protiče rječica Velika Trepča. Polje je ravno, a zaokružuju ga brežuljci i kose Petrove gore, koji se blago uzdižu jugozapadno od mjesta Vrginmosta. Prema istoku i sjeveroistoku, oko rječice Velike Trepče, širi se dolina širine i do 2 km. Južno od Vrginmosta smjestilo se Podgorje, istočno Čemernica, a sjeverno i sjeveroistočno Pješćanica i Brnjavac.

Kao naselje Vrginmost je nastao u 17. vijeku, kada su bile seobe radi stvaranja Vojne krajine, te je novijeg postanka, od 1688. godine i dalje. Naziv je dobilo po porodici Vrga i mostu preko rječice Velike Trepče, koji se nalazio ispred kuće porodice Vrga - Vrgin - most. Godine 1850. mjesto je imalo 30 kuća i 341 stanovnika, a 1921. godine

Spomenik palim borcima i ŽFT

TEKST NA SPOMENIKU: »Palim borcima i žrtvama fašističkog terora 1941-1945. koji su u neravnoj borbi sa mrskim neprijateljem položili svoje živote za ljepši život i bolju budućnost dolazećih pokoljenja.«

622 domaćinstva sa bližom okolinom. U popisu stanovništva mjesto Vrginmost je stalno obuhvaćeno sa Crevarskom Stranom. Uoči rata, 1941. godine, bilo je oko 70 domaćinstava sa oko 300 stanovnika. Po nacionalnom sastavu stanovnici su Srbi, a po socijalnom zanatlije, trgovci, službenici i zemljoradnici. Bile su dvije porodice hrvatske nacionalnosti (mesar *Josip Plemenčić* i lugar *Anton Šprajc*) i dvije porodice po poreklu Česi (*Kresta* i *Korza*).

Zahvaljujući svom povoljnom geografskom položaju, Vrginmost je postao značajno administrativno središte i centar za lokalnu razmjenu dobara. Polovinom 18. vijeka, nakon formiranja Glinske regimente, od 1749. godine Vrginmost postaje središte kompanije (čete) sa Krajiškom školom. U vrijeme velike reforme Vojne krajine, koja se sprovodila od 1872. do 1881. godine, i kada je ukinuto vojno uređenje krajine, Vrginmost postaje središte kotara sa manjim prihodima.

Pred početak prvog svjetskog rata, za vrijeme izbora, stanovnici Vrginmosta i okoline u većini su glasali za stranku hrvatsko-srpske koalicije, a protiv stranke »Mađaron« kako ju je narod zvao. Ban banovine bio je »mađaron« pa se naljutio i sjedište kotara premjestio iz Vrginmosta u Topusko, dok je kotarski sud ostao. Godine 1924. ponovo se vraća sjedište kotara iz Topuskog u Vrginmost. Kao kotarski i općinski administrativni centar dočekuje završetak prvog i početak drugog svjetskog rata.

Vremenom, Vrginmost se razvio u važno saobraćajno središte. Nalazio se na raskršnicima puteva Sisak, Karlovac, Zagreb, u blizini jačih industrijskih centara - Karlovac 40 km, Sisak 52 km, Zagreb 66 km. Od velikog značaja za privredni, politički i kulturni život bila je i željeznička pruga Karlovac - Sisak, koja je sagrađena, dio Sisak - Vrginmost 1901. godine, a dio Vrginmost - Karlovac 1905. godine.

U Vrginmostu se između dva svjetska rata nalazilo više trgovina, gostiona, zanatskih radnji. Uoči rata, 1941. godine, bilo je 9 trgovina, 8 gostiona, 4 pekare, 3 mesnice, 3 obučarske radnje, 2 stolarske radnje, 1 berbernica, 1 parna pilana, 1 parni mlin, 4 mlina-vodenice (»Jovac«, »Pošmajstor«, »Polojski« i »Zidanac«). Svaki osmi dan, četvrtkom, bio je veliki pijačni, sajmeni dan kada je dolazio narod sa cijele teritorije kotara Vrginmosta, pa i iz susjednih kotara Gline i Vojnića.

Pod političku i administrativnu upravu kotara, između dva rata, pripadala su sva sela općina Bovića, Čemernice, Lasinje, Topuskog i Vrginmosta. Tu je bio i kotarski sud sa zemljišno-knjižnim odjelom, žandarmerijska i policijska stanica, finansijska postaja, kotarska zdravstvena ambulanta sa liječnikom, šumarija, osnovna škola i pošta.

U mjestu Vrginmostu bio je razvijen i kulturno-zabavni život. Sportsko društvo »Soko« osnovano je oko 1908. godine, a *Joco Oreščanin*, učitelj i školski nadzornik, jedan od učesnika iz poznatog procesa »Veleizdajnika« bio mu je prvi predsjednik. Društvo »Soko« pripadalo je sokolskoj župi »Petar Svačić«, a centar župe bio je u Zagrebu. Godine 1920. ovo društvo prerasta u jugoslovensko sportsko društvo »Soko«. Godine 1934. otvorena je zgrada »Sokolski dom«, a nešto kasnije formirano je i »Seljačko kolo«, koje je bilo smješteno u kući *Stevana Mraovića*. Dom je brzo postao centar sportskih društava i dramskih sekcija.

Iz administrativnih i socioloških karakteristika mjesta, proizašlo je i zanimanje njegovih stanovnika. Pored trgovaca i zanatlija, bilo je i službenika (15), penzionera (8), radnika (6), koji su se istovremeno dopunski bavili poljoprivredom. Jedan broj bili su isključivo poljoprivrednici (14). U odnosu na socijalni položaj, stanovništvo mjesta Vrginmost politički se u većini opredjeljivalo uz vladajuće političke stranke i režime. Politička aktivnost i političke borbe iz sela prenosile su se u mjesto Vrginmost i obratno, politička raspoloženja u mjestu imala su svoga odražaja na okolno stanovništvo.

Zahvaljujući blizini razvijenih privrednih i radničkih centara u Karlovcu i Sisku, i u Vrginmostu je počelo propagiranje i usvajanje socijalističkih i komunističkih ideja. O podjedi boljševičke revolucije u Carskoj Rusiji i revolucionarnim gibanjima i promjenama u Evropi, u Vrginmost i okolinu stizale su i širile se opsežne vijesti. Svoje utiske i doživljaje iznosili su i prepričavali povratnici sa rada iz SAD i evropskih zemalja, kao i zaobljenici koji su doživjeli boljševičku revoluciju u SSSR-u, kao *Stevan Mraović* i *Matija Jvojić*. Poznato je da su se stanovnici Vrginmosta i okoline uglavnom opredjeljivali za Drogresivne ideje.

Rad članova Partije iz 1939. godine i kasnije kao *Gojka* dr *Nikoliša*, Pavia Bijelića, Iade Bulata, Vase Roknića i dr, iz okolnih sela, imao je svoj uticaj i na samo mjesto. I studenti i đaci iz Vrginmosta, na školovanju u Beogradu, Zagrebu, Karlovcu, Sisku, ubrzo su se uključivali u ilegalni rad KPH i SKOJ-a, prenosili i razvijali komunističke ideje među omladinom i stanovnicima Vrginmosta.

Naročitu aktivnost na liniji KPH ispoljavao je student *Rade Bulat* i njegova sestra *tragica*, takođe student, iz Podgorja. Oni su oko sebe okupili grupu omladinaca iz Vrginmosta i Podgorja, među kojima su se naročito isticali: *Jovo Bulat*, *Đorđe Miličević Ioni*, *Milan Miličević*, *Ljuban Miličević*, *Branko Mraović*, *Boro Mrkobrada*, *Ljuban Radianović* i *Dragan Tepšić*. Njihova aktivnost se osjećala u okviru »Seljačkog kola« gdje 5 radio marksistički kružok, pored drugih aktivnosti, koje se sprovodili članovi i simpatizeri KPH i SKOJ-a.

U toku 1939. godine u Vrginmostu djeluje i grupa *simpatizera* KPH koju su sačinjavali *Dragica Bulat*, *Jovo Bulat*, *Savo Bogdanović*, *Đorđe Miličević*, *Ljuban Miličević*, *iranko Mraović*, *Boro Mrkobrada*, *Marko Vidaković*, sudija i *Branko Žutić*, učitelj. Početkom 1940. godine formirana je i prva partijska ćelija zajedno sa Bovićem. Sekretar ćelije bio je *Rade Bulat*, a članovi njegova sestra *Dragica*, iz Podgorja, *Branko Mraović*, i Vrginmosta, *Stevan Mraović* i *Mile Mraović Čurčija*, iz Bovića.

Maja 1941. godine, *Rade Bulat* primio je dužnost sekretara *Kotarskog komiteta PH*. Tada je došlo i do formiranja zajedničke partijske ćelije KPH, Vrginmost i Podgorje, koju su sačinjavali do tada simpatizeri i članovi SKOJ-a *Dragica Bulat*, sekretar, *Jvo Bulat*, *Mile Barbir*, *Savo Bogdanović*, *Milan Miličević*, *Branko Mraović*, *Boro Mrkobrada* i *Branko Žutić*.

Članovi i simpatizeri KP, kao i članovi SKOJ-a svoju aktivnost su posebno ispoljili u okolini rata i po kapitulaciji bivše Jugoslavije. Njihova aktivnost imala je svoga odraza i u okolna sela.

Vijest o bombardovanju Beograda 6. aprila 1941, Vrgomoščani su saznali preko nekoliko radio-aparata, koji su radili na baterije. U nedjelju, 6. aprila, najveća grupa ljudi ikupila se ispred gostione *Pere Mrkobrada* i slušala vijesti preko radio-aparata u gosnani. Svima je bilo jasno da je počeo rat, da je Jugoslavija napadnuta i svi su pokazali spremnost za borbu.

Poslije toga ubrzo je došlo i do ulaska ustaša u Karlovac i Zagreb i do proglašenja NDH. Već 10. aprila 1941, oko 17,00 časova, u Vrginmost je ušlo pet njemačkih tenkova, jednog tenka otvorili su vatru na grupu građana i ubili žandarma koji je bio u uniformi, nije ih pozdravio fašističkim pozdravom. Nakon jednog časa počele su da dolaze i icide motorizovane njemačke kolone iz pravca Karlovca, koje su dva dana i dvije noći olazile prema Topuskom i Glini.

Pošto narod nije pružio podršku tzv. NDH u Vrginmostu prvih deset dana nije došlo do uspostave ustaške vlasti. Tek tada, preko mesara *Josipa Plemenčića*, lugara *Ana Šprajca* i *Josipa Beljana*, čuvara pruge iz željezničke stanice Crevarske Strane,

ustaškoj komisiji iz Gline polazi za rukom da uspostavi ustašku vlast. Od oko 17 Hrvata, koji su tada bili zaposleni u Vrginmostu, samo su se ova trojica stavila na raspolaganje ustašama i kasnije postali poznati ustaški zlikovci.

Početak maja 1941. ustaše odvođe i ubijaju prve ljude, Srbe iz Vrginmosta. Iz Vrginmosta, 6. maja 1941. odvedeni su i ubijeni *Mile Ajdinović*, službenik banke, *Žarko Babić*, šumar, *Dušan Crevar*, trgovac, *Marko Ivković*, službenik na željeznici, *Nikola Nastasić*, mesar i *Branko Rončević*, gostioničar. Poslije ovoga dolazi do masovnog bježanja i iseljavanja iz Vrginmosta. Pomoću raznih propusnica odlazili su u Beograd i druge krajeve Srbije.

Na dan 9. maja 1941. godine okupatorska italijanska vojska uspostavlja svoj garnizon u Vrginmostu, te Vrginmost postaje jako fašističko vojno uporište, u kojem su se pored Italijana nalazile ustaše, žandarmi i domobrani. Za stanovnike Vrginmosta nastupili su teški dani. Vrše se česte premetačine po kućama, racije, oduzima se oružje, noževi, razni predmeti, a četvrtkom - kada je sajmeni dan - ustaše na razne načine maltretiraju ljude. Oduzimali bi im šljake i sa njima ih tukli dok ih ne polome.

Svakog sajmenog četvrtka, kod mlina »Jovac« na rječici Velika Trepča, u livadama Vrgomoskog polja, održavao se partijski kurs sa sekretarima partijskih ćelija, koga je organizovao i držao predavanje sekretar Kotarskog komiteta *Rade Bulat*. Napadom Njemačke na SSSR, 22. juna 1941, prestao je rad kursa, jer su članovi iz mjesta prešli u ilegalnost, ali sa još pojačanijom aktivnošću. Rasturani su leci na italijanskom, ispisivane parole i uspostavljena veza sa italijanskim vojnicima rodom iz Istre i preko njih prikupljane razne informacije. Ali, na drugoj strani, nije obezbjeđeno bilo da ljudi ne predaju oružje koje su, uz neke izuzetke, predali prema ustaškim naređenjima.

Početak jula 1941. godine *Dragica Bulat* uspostavlja vezu sa Okružnim komitetom KPH Karlovac, i od tada počinje organizovaniji rad na pripremama za oružani ustanak. Formirana je i prva vojna ilegalna jedinica od 15 ljudi iz Vrginmosta i Podgorja, a njen instruktor bio je *Dragan Bulat* iz Podgorja, podoficir bivše jugoslovenske vojske, poslijeratni nosilac »Partizanske spomenice 1941«.

Istovremeno, prišlo se i prikupljanju oružja od ljudi koji ga nisu predali, i krađom od Italijana. Tako su *Milan Miličević* i *Mane Kesić* ukrali dvije puške od Italijana koji su bili smješteni u kući *Nikole Miličevića*. Italijani su ih pomoću pasa tragača brzo otkrili i pronašli puške, koje su bile skrivene u vinogradu. *Miličević* i *Kesić* su uhapšeni od Italijana i strijeljani u Karlovcu. Bile su to prve žrtve sa teritorije kotara Vrginmosta, koje su ubili Italijani.

Polovinom jula 1941. u Vrginmostu je bilo i više desetina slovenačkih porodica, koje su Nijemci deportovali iz Slovenije, a ustaše ih nakon nekoliko dana otpremili u druge krajeve. Dana 29. jula 1941. ustaše vrše svoju drugu raciju i odvođe 11 muškaraca, koje su poubijali u Ivanović jarku kod Krnjaka, a 2. avgusta na prevaru okupili više stotina ljudi u Vrginmostu radi pokrsta, odveli i poubijali u Glinskoj pravoslavnoj crkvi.

Do kraja 1941. godine Vrginmost je ostao jako neprijateljsko uporište sa oko 1400 Italijana, ustaša, žandarma i domobrana. U mjestu je ostalo malo stanovnika, i to uglavnom nekoliko porodica u kojima su ostale žene i djeca. Većina stanovništva je izbjeglo, pobijeno, pohapšeno, a dijelom otišlo u partizane.

Noću 12/13. septembra 1942. godine neprijateljske jedinice su napustile Vrginmost, jer su bile stalno u okruženju od strane partizanskih jedinica. Poslije toga mjesto je uništeno i razoreno. Narod je uz odobrenje narodne vlasti od popaljenih i nepopaljenih zgrada odneo cigle i pravio sebi bajte, a od dvije drvene kuće napravljene su u okolini partizanske bolnice. Od tada pa sve do oslobođenja, maja 1945, Vrginmost je bio stalno

Slobodan i ponovo postao kotarsko središte svih institucija nove narodne vlasti. Ostala je kuća *Jele Malobabić* na kojoj je stajao natpis: »Iz ove kuće je partizan«. Od septembra 1943. u ovoj kući je bila osnovna škola, od početka 1944. godine kulturno-prosvjetni dom »Dragica Bulat«, od proljeća 1944. Kotarski sud, (predsjednik *Mile Stopić*), od jeseni 1944. godine Kotarski NOO (predsjednik *Ljuban Poštić*), a zatim Općinski NOO i na kraju održavani razni kursevi. U Vrginmostu se do tada nalazi i Kotarski i Općinski komitet KPH, Kotarski i Općinski komitet SKOJ-a, Kotarski i Općinski odbor AFŽ-a, USAOH-a, i Komanda mjesta.

Iz Vrginmosta u toku NOB u partizanskim jedinicama bilo je oko 20 dobrovoljaca, od kojih je 6 poginulo, a među preživjelim borcima ima 5 nosilaca »Partizanske spomenice 1941«. Od strane neprijatelja ubijeno je 38 mještana, 3 su umrla od tifusa, a 3 su žrtve rata.

NOSIOCI »PARTIZANSKE SPOMENICE 1941«

1. *MALOBABIĆ* Janka *PETAR*, 1926, Srbin, đak gimnazije. U NOV od 1941. Borac i rukovodilac SKOJ-a na terenu Kotarskog komiteta SKOJ-a Vojnić, politički delegat voda, zamjenik političkog komesara čete, sekretar divizijskog Komiteta SKOJ-a i omladinski rukovodilac 8. udarne divizije.
2. *MILIČEVIĆ* Doka *DORDE*, 1923, Srbin, đak gimnazije. U NOV od 1941. Borac, politički delegat voda i politički komesar čete u 8. diviziji, politički komesar škole za vezu GŠH i politički komesar brigade za vezu 2. armije.
3. *MILIČEVIĆ* Vase *LJUBAN*, 1918, Srbin, službenik. U NOV od 1941. Borac, zamjenik političkog komesara čete i bataljona i obavještajni oficir u Kordunaškom NOP odredu.
4. *MRAOVIĆ* Stevana *BRANKO*, 1921, Srbin, student medicine. U NOV od 1941. Borac i referent saniteta u 7. diviziji.
5. *RADANOVIĆ* Steve *LJUBAN*, 1924, Srbin, đak gimnazije. U NOV od 1941. Borac, politički delegat voda, politički komesar čete u 8. diviziji i mobilizacijski oficir u Komandi kordunaškom i karlovačkog vojnog područja.

POGINULI BORCI

1. *KALANJA* Save *BOŽO*, 1921, Srbin, krojač-radnik. U PO Perna od avgusta 1941. Poginuo kao borac 3. bataljona 1. KPO u Podgorju.
2. *KESIĆ* Petra *MANE*, 1918, Srbin, rodom iz Like, podoficir bivše jugoslovenske vojske. Uhapšen od Italijana septembra 1941. zbog krađe oružja i strijeljan u Karlovcu.
3. *KORKUT* Indije *SIMO*, 1908, Srbin, slastičar. U PO Katić kosa od avgusta 1941. Poginuo kao borac istog odreda 21. 12. 1941. kod Utinja.
4. *MILIČEVIĆ* Vase *MILAN*, 1918, Srbin, vodoinstalater. Uhapšen od strane Italijana septembra 1941. zbog krađe oružja i strijeljan u Karlovcu.
5. *MRKOBRAĐA* Pere *BORIVOJ*, 1924, Srbin, đak gimnazije. Član KPH; otkriven u krađi oružja od Italijana i ubijen 8. 9. 1941. u Brnjavcu kod Vrginmosta.
6. *MRKOBRAĐA* Đure *MARKO*, 1921, Srbin, student medicine. U NOV od 1944. Poginuo kao borac nepoznate jedinice 1945. na sremskom frontu kod Pleternice.

a) *Ubijeni od neprijatelja*

1. *AJDINOVIĆ Rade MILE*, 1894, Srbin, službenik u banci. Odveden 6. 5. 1941. i ubijen od ustaša u logoru Jadovno kod Gospića.
2. *ARBUTINA, Laze SIMO*, 1901, Srbin, moler. Odveden 23. 6. 1941. i ubijen od ustaša u logoru Jasenovac.
3. *BABIĆ ŽARKO*, 1898, Srbin, šumar. Odveden 6. 5. 1941. i ubijen od ustaša u logoru Jadovno kod Gospića.
4. *BRANKOVIĆ STOJAN*, 1883, Srbin, gostioničar. Ubijen od ustaša i bačen u bunar zajedno sa *Petrom Tepšićem* 19. 1. 1942. u Čemernici.
5. *CREVAR, Matije DUŠAN*, 1909, Srbin, trgovac. Odveden 6. 5. 1941. i ubijen od ustaša u logoru Jadovno kod Gospića.
6. *DANČULA Save DUŠAN*, 1903, Srbin, obučar. Ubijen od ustaša 29. 7. 1941. u Ivanović jarku, kod Krnjaka.
7. *IVKOVIĆ Marka MARKO*, 1898, Srbin, službenik na željeznici. Odveden 6. 5. 1941. i ubijen od ustaša u logoru Jadovno kod Gospića.
8. *JANJANIN PERO*, 1887, Srbin, penzioner. Ubijen od ustaša 29. 7. 1941. u Ivanović jarku, kod Krnjaka.
9. *JARČOV MILAN*, 1895, Srbin, pekar. Ubijen od ustaša 29. 7. 1941. u Ivanović jarku, kod Krnjaka.
10. *JOVIČIĆ Miloša JANKO*, 1912, Srbin, radnik na pilani. Ubijen od ustaša 29. 7. 1941. u Ivanović jarku, kod Krnjaka.
11. *KORKUT Ljubana ĐURO*, 1926, Srbin, stolar-radnik. Ubijen od neprijatelja 1943. u Banatu.
12. *KORKUT Vasilja LJUBAN*, 1889, Srbin, službenik u pošti. Ubijen od ustaša 29. 7. 1941. u Ivanović jarku, kod Krnjaka.
13. *KORKUT Ljubana MILOŠ*, 1921, Srbin, đak bogoslovije. Ubijen od ustaša 29. 7. 1941. u Ivanović jarku, kod Krnjaka.
14. *LAPČEVIĆ Stojana PERO*, 1919, Srbin, službenik u općini. Otišao na pokrst 2. 8. 1941. i ubijen od ustaša 3. 8. 1941. u Glini.
15. *LIČINA, Đurđa MILKA*, 1888, Srpkinja, domaćica. Ubijena 25. 5. 1941. od ustaša u dvorištu svoje kuće u Vrginmostu.
16. *LIČINA Vladimira RADOJKA*, 1927, Srpkinja, dijete. Poslije ubistva majke *Milke* pred njenim očima, psovala ustaše i vlast, istog dana ubijena od ustaša u šumici kod Vrginmosta.
17. *LUKAĆ Miloša KATICA*, 1880, Srpkinja, popadija. Ubijena od ustaša 18. 9. 1941. u šumici kod Vrginmosta.
18. *MALBAŠA Pavia STEVAN*, 1900, Srbin, gostioničar. Ubijen od ustaša 29. 7. 1941. u Ivanović jarku, kod Krnjaka.
19. *MALOBABIĆ Sime JANKO*, 1898, Srbin, službenik u općini. Ubijen od ustaša 29. 7. 1941. u Ivanović jarku, kod Krnjaka.
20. *MALOBABIĆ Pere LJUBAN*, 1919, Srbin, službenik u Kotaru. Ubijen od Nijemaca 20. 1. 1943. kod Vojnića.

1. *MILIČEVIĆ MILE*, 1888, Srbin, zemljoradnik. Ubijen od ustaša 29. 7. 1941. u Ivanović jarku, kod Krnjaka.
2. *MILIČEVIĆ* Branka *NIKOLA*, 1935, Srbin, dijete. Ubijen od ustaša 1943. u Podgorju.
3. *MILIČEVIĆ* Joce *TEODOR TEŠO*, 1896, Srbin, penzionisani radnik. Ubijen od ustaša 1943. u Podgorju.
4. *MILIČEVIĆ* Joce *VASO*, 1888, Srbin, zemljoradnik. Ubijen od ustaša 19. 1. 1942. u Čemernici i bačen u bunar.
5. *MITIĆ* Nikole *KSENIJA*, 1895, Srkinja, domaćica. Ubijena od ustaša 18. 9. 1941. u šumici kod Vrginmosta.
3. *MRAOVIĆ* Stevana *SAVO*, 1913, Srbin, berberin. Po povratku iz Beograda uhapšen 15. 12. 1941. u Karlovcu i ubijen od oružnika 15. 5. 1942. na Kupskom mostu kod Rečice.
7. *MRAOVIĆ* Đure *STEVAN*, 1884, Srbin, zemljoradnik. Odveden 10. 7. 1941. i ubijen od ustaša u logoru Jadovno kod Gospića.
3. *MRKOBRAĐA* Rade *DANICA*, 1902, Srkinja, domaćica. Ubijena od ustaša 20. 9. 1941. u šumici kod Pješćanice.
- .) *NASTAŠIĆ* *NIKOLA*, 1914, Srbin, mesar. Odveden 6. 5. 1941. i ubijen od ustaša u logoru Jadovno kod Gospića.
- .) *PAUNOVIĆ* *NIKOLA*, 1899, Srbin, učitelj i školski nadzornik za kotar Vrginmost. Zarobljen kao rezervni oficir bivše jugoslovenske vojske aprila 1941. Na povratku iz zarobljenništva iz Njemačke uhapšen od ustaša 1941. i ubijen u logoru Jasenovac.
- .) *RADANOVIĆ* Ilije *MILAN*, 1921, Srbin, đak. Otišao na pokrst 2. 8. 1941. i ubijen od ustaša 3. 8. 1941. u Glini.
- .) *RODIĆ* Stevana *MILE MIĆA*, 1914, Srbin, zemljoradnik. Ubijen od ustaša 29. 7. 1941. u Ivanović jarku, kod Krnjaka.
- .) *RODIĆ* *SAVO*, 1874, Srbin, zemljoradnik. Ubijen od ustaša 19. 1. 1942. i bačen u bunaru Čemernici.
- .) *RODIĆ* Rade *STANICA*, 1920, Srkinja, domaćica. Ubijena od ustaša 10. 5. 1942. u Petrovoj gori.
- .) *RONČEVIĆ* Đure *BRANKO*, 1911, Srbin, gostioničar. Odveden 6. 5. 1941. i ubijen od ustaša u logoru Jadovno kod Gospića.
- SAMARDŽIJA* Alekse *INDIJA*, 1897, Srkinja, gostioničarka. Ubijena od ustaša 18. 9. 1941. u šumici kod Vrginmosta.
- TEPŠIĆ* Nikole *PETAR*, 1880, Srbin, stolar. Ubijen od ustaša 19. 1. 1942. i bačen u bunar u Čemernici.
- .) *VLADIĆ* *STOJAN*, 1900, Srbin, mesar. Ubijen od ustaša 29. 7. 1941. u Ivanović jarku, kod Krnjaka.

b) *Umrli od tifusa*

- KORKUT* Miloša *MILKA*, 1889, Srkinja, zemljoradnica; umrla 8. 4. 1943. u Petrovoj gori.
- VIIUČEVIĆ* Joce *BRANKO*, Srbin, zemljoradnik; umro maja 1943. u Podgorju.
- IEROSIMIĆ* Đure *BRANKO*, 1922, Srbin, zanatlija; umro aprila 1943. u Podgorju.

c) *Žrtve rata*

1. *GVOJIĆ* Matije *MILAN*, 1917, Srbin, mornarički podoficir bivše jugoslovenske vojske. Nestao u aprilskom ratu 1941.
2. *MALBAŠA* Stevana *MILICA*, 1939, Srpkinja, dijete. Umrla za vrijeme bjekstva ispred neprijatelja u 4. neprijateljskoj ofanzivi 1943.
3. *TEPŠIĆ* Rade *TRIVUN*, Srbin, zemljoradnik. Nestao 1943. za vrijeme 4. neprijateljske ofanzive.

NAPOMENA-, Podatke prikupio, provjerio i pripremio pukovnik *Petar J. Malobabić*, nosilac »Partizanske spomenice 1941«.

